

[Holger Eriksen.]

almindelige skattepolitiske bemærkninger, som kun indirekte har forbindelse med de lovforslag, der her behandles.

Jeg er helt enig i, at en almindelig skatte-reform er nødvendig bl. a. under hensyn til, at man ikke fortsat kan følge den vej, der er angivet gennem disse tre forslag, dels fordi det vel er tvivlsomt, om cigaretterne under hensyn til de oplysninger, der er givet om den risiko, cigaretrykning medfører for lungekræft, kan bære højere priser, dels fordi cigaretskatten så udpræget vender den tunge ende nedad. Efter den beretning, som statistisk departement afgav for nogle år siden, rammer den de mindre indtægter med 3,5 pct., medens der for de større indtægters vedkommende kun er tale om 2,5 pct. Denne afgift er således i sit væsen udemokratisk, og det samme gælder vel til en vis grad afgifterne på øl.

Det vil heraf forstås, at den skattereform, som jeg ønsker, går så nogenlunde i modsat retning af det, som er venstres og de konservatives mål, og som er blevet manifesteret gennem deres udtalelser om, at den direkte beskatning burde reduceres. Jeg tror aldeles ikke på, at det er den vej, man skal gå, medmindre man sigter på at flytte byrderne fra de store indtægter til de små.

I øvrigt er det ingenlunde således, at vi i Danmark har en særlig stor direkte skattebyrde. Efter en undersøgelse foranstaltet af skattebetalernes forening i Sverige var den danske direkte beskatning i 1961 i procent af bruttonationalindkomsten 11, medens den i Finland var 12,1, i Norge 12,6 og i Sverige 17,6. Det fremgår deraf, at Danmark ligger lavest med hensyn til de direkte skatter.

Noget andet er så, at vi fordeler dem på en mindre demokratisk måde end vore nordlige nabolande. For en familie med 2 børn svarede der i henhold til den nævnte undersøgelse i 1963 af en indkomst på 8.000 sv. kr., altså knap 11.000 d. kr., i Danmark 2 pct., i Norge kun 1 pct. og i Sverige slet intet. Af en indkomst på

13.300 d. kr., en ikke ualmindelig arbejderløn, svares der i Danmark 7 pct., i Norge og Sverige kun 4 pct., hvilket vil sige, at vi altså for indtægter af den størrelse havde en direkte skat, der var næsten dobbelt så høj som i de to nævnte nabolande. Går vi op til en indtægt på 20.000 d. kr., er procenten 13 i Danmark, men 11 i de to nævnte lande. Først ved en indtægt på 26.660 d. kr. bliver der så nogenlunde balance. Her er procenten i Danmark 16, medens Sverige har 15 og Norge 17. For højere indtægter ligger det imidlertid lige modsat. Af en indtægt på 133.000 kr. betales der i Danmark 42 pct., medens man i Sverige må af med 46 pct. og i Norge med 59 pct. Her er altså en af følgerne af skattefradragsreglen. I Danmark beskattes de små og mellemstore indtægter stærkere end i nabolandene, medens omvendt de store indtægter slipper betydelig billigere i Danmark end i de nævnte lande.

En reform her er i høj grad påkrævet, men dertil kommer, at vi har forsømt andre skatteobjekter. F. eks. betales der i henhold til vor lille forkølede lov om skat på kapitalvinding på aktier kun knap 20 pct. af denne vinding, altså betydelig mindre end skatten på arbejdsfortjeneste, skønt det ville være rimeligt at beskatte de arbejdsfri indtægter stærkere end dem, man henter gennem en arbejdsindsats. Der betales overhovedet intet af kapitalvinding på obligationer og pantebreve, skønt det ikke er let at se, hvorfor vinding på den slags effekter skal slippe billigere end vinding på aktier.

Jeg har tidligere i det høje ting henledt opmærksomheden på en mærkværdig skattebestemmelse, der undtager dødsboer med offentligt skifte ikke blot for at betale skat af det, der er indtjent inden dødsfaldet, men også i tiden derefter, således at en virksomhed i heldigste tilfælde kan blive skattefri i indtil 2 år. Skiftende finansministre har udtalt sympati for en ændring, og jeg håber, at denne sympati snart må give sig udslag i positiv retning.